

Dosar nr. 2862/113/2013
Codul operatorului de date personale: 4481

ROMÂNIA
TRIBUNALUL BRĂILA
SECȚIA A II-A CIVILĂ, DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
DECIZIA Nr.16/2014/Ap.Civ.
Ședința publică din 10 martie 2014
Președinte: Mihăilă Surdu – judecător
Judecător: Daniela Vicol
Grefier: Laura Mihalcea

La ordine fiind pronunțarea asupra apelului civil – litigiu cu profesioniștii, declarat de apelanta-contestatoare **Societatea Comercială „SIND ROMÂNIA” SRL București**, cu sediul în București, str. Aniversării, nr.41, sector 3; împotriva Sentinței civile nr.15589 din data de 05 octombrie 2012 pronunțată de Judecătoria Constanța, în dosar nr.13990/212/2012; în contradictoriu cu intimații: **Orașul Năvodari prin Primar**, cu sediul în oraș Năvodari, str. Dobrogei, nr.1, județ Constanța și **Societatea Comercială „TABĂRA NĂVODARI” SA Năvodari**, cu sediul în Năvodari, str. Vacanței, Clădirea C30, nr.1.bis, județ Constanța; având ca obiect – contestație la executare – suspendare executare.

Dezbaterile orale ale cauzei au avut loc la data de 20 februarie 2014 și au fost consemnate în încheierea de ședință din acea dată, încheiere care face parte integrantă din prezenta, iar instanța, neputând hotărî de îndată și pentru ca părțile să formuleze și să depună la dosarul cauzei concluzii scrise dezvoltate, în temeiul art.260 din Codul de procedură civilă, a amânat pronunțarea la data de 27 februarie 2014, la data de 06 martie 2014 și respectiv la data de 10 martie 2014.

TRIBUNALUL

Asupra apelului civil de față:

Prin Încheierea pronunțată în data de 03.08.2012 de Judecătoria Constanța, în dosarul nr.13990/212/2012 (fila 61 vol. II), a fost respinsă ca neîntemeiată cererea de suspendare a executării silite formulată de contestatoarea Societatea Comercială „SIND ROMÂNIA” SRL București și Societatea Comercială „TABĂRA NĂVODARI” SA Năvodari întrucât executarea silită încetase, obligația realizându-se integral așa cum a rezultat din procesul verbal de încetare a executării silite din data de 05.06.2012.

Prin sentința civilă nr.15589/05.10.2012 pronunțată de Judecătoria Constanța în dosarul nr.13990/212/2012 a fost respinsă ca neîntemeiată excepția prematurității punerii în executare a titlului executoriu și a fost admisă în parte contestația la executare formulată de contestatoarea Societatea Comercială „SIND ROMÂNIA” S.R.L. București în contradictoriu cu intimații Orașul Năvodari prin Primar și Societatea Comercială „TABĂRA NĂVODARI” S.A. Năvodari.

De asemenea a fost respins ca neîntemeiat capătul de cerere privind anularea actelor de executare efectuate în cadrul dosarului de executare nr.667/2012 al B.E.J.A Deacu Vasile și Gavrilescu Alin Mihail.

A fost admis capătul de cerere privind restituirea cauțiunii și s-a dispus restituirea cauțiunii în cuantum de 450 000 lei precum și obligarea contestatoarei la plata către intimatul Orașul Năvodari prin Primar a sumei de 3 720 lei cheltuieli de judecată.

Pentru a pronunța această sentință, instanța de fond a reținut în fapt următoarele:

Urmarea cererii înregistrate la BEJA Deacu Vasile și Gavrilescu Alin Mihail, intimata creditoare S.C. Tabăra Năvodari S.A a solicitat punerea în executare a titlului executoriu reprezentat de Sentința civilă nr. 22999/22.12.2011 a Judecătoriei Constanța, împotriva intimatei debitoare Orașul Năvodari prin Primar.

Prin Sentința civilă nr. 22999/22.12.2011 a Judecătoriei Constanța (îndreptată prin încheierea din 07.03.2012), a fost obligat Orașul Năvodari prin Primar la predarea către S.C. Tabăra Năvodari S.A a bunurilor imobile constituite ca aport în natură la S.C. Tabăra Năvodari S.A., identificate în tabelul parte integrantă a actului constitutiv, precum și a terenului în suprafață de 581373 mp dat în folosință societății Tabăra Năvodari S.A

Prin procesul verbal din 29.05.2012, întocmit în cadrul Dosarului de executare nr. 667/2012 al BEJA Deacu Vasile și Gavrilescu Alin Mihail, s-a procedat la predarea către creditoarea intimată S.C. Tabăra Năvodari S.A a bunurilor imobile constituite ca aport în natură la S.C. Tabăra Năvodari S.A a bunurilor identificate în tabelul parte integrantă a actului constitutiv, precum și a terenului în suprafață de 581373 mp dat în folosință societății Tabăra Năvodari S.A, fiind întocmit procesul verbal de inventariere nr. 11/05.06.2012.

Totodată a constatat că procesul verbal cuprinde atât data și ora, respectiv 29.05.2012, ora 13.30, cât și locul executării, respectiv sediul debitorului Orașul Năvodari, situat în Năvodari, strada Dobrogei 1, motivele de nulitate invocate de către contestatoare fiind considerate astfel neîntemeiate.

În ceea ce privește procesul verbal de inventariere, s-a constatat că acesta cuprinde atât bunurile imobile construcții constituite ca aport în natură la Tabăra Năvodari S.A, identificate în tabelul parte integrantă a actului constitutiv, cât și bunuri mobile ce nu fac obiectul executării titlului executoriu reprezentat de Sentința civilă nr. 22999/22.12.2011.

Reținând disp. art. 399 coroborat cu art. 401 din Codul de procedură civilă; conform căroră, contestația poate fi formulată și de către o terță persoană care pretindea că are un drept de proprietate sau un alt drept real asupra bunului urmărit, instanța a analizat dreptul de proprietate pretins de către contestator cu privire la bunurile imobile precizate în anexa 1 a procesului verbal de inventariere care au făcut

obiectul executării silite în Dosarul de executare nr. 667/2012 al BEJA Deacu Vasile și Gavrilescu Alin Mihail.

Bunurile imobile precizate în anexa 1 a procesului verbal de inventariere erau: Pavilion 33 C46 - Peria, Pavilion 34 C31, Pavilion 35A C32, Pavilion 36A C29, C25 (Birou Director, Secretariat, Contabil șef. Birou personal. Birou contabilitate, birou juridic, dispecerat), CI8 (Spălătorie, Depozit central), CI7 (Ateliere Peria, Atelier și centrală termică), C23 Cantina Delfin, Căsuțe montane (C200-C205), Magazie CI22, Căsuțe tip Piatra Neamț, Tabăra Delfin (pavilion 10B-C41, C31, C38, C36, C37, C22, CI5, C43, C40, C39, C42, C41, C38, C35; Tabăra Albatros (pavilion 3B - C53, 6A-C68, 6B -C67, 6C-C66, 6D-C65, 1A-C51, 1B-C49, 1C-C48.

S-a mai reținut că prin Contractul de societate autentificat sub nr. 23591/17.08.1992 (fila 289 vol. I) a fost înființată S.C. Sind - România S.R.L. prin voința celor trei asociați – Confederația Națională a Sindicatelor Libere din România (CNSLR), Confederația Națională Sindicală „Cartel Alfa” și Confederația Sindicatelor Independente „Frăția”.

Prin art. 5 din Contractul de societate, capitalul social al S.C. Sind - România S.R.L. a fost repartizat astfel: 642.220.800 lei în numerar, reprezentând 40% din capitalul total și 963.331.200 lei valoare a aportului în natură reprezentând o proporție de 60% din capital, provenit din patrimoniul DECOTS prin reorganizare.

Prin Decretul nr. 658/1969 emis de Consiliul de Stat al RSR (fila 42 vol. I) s-au transmis pe durată nedeterminată terenurile proprietate de stat în suprafață de 463.000 mp situate în Năvodari aparținând Municipiului Constanța, în folosință gratuită a Uniunii Generale a Sindicatelor din România, iar construcțiile situate pe terenurile precizate anterior, prevăzute în tabelul anexa nr. 2 (filele 44-45 voi. I) s-au transmis gratuit din proprietatea statului și administrarea județului Constanța în proprietatea Uniunii Generale a Sindicatelor din România.

Prin Hotărârea nr. 929/23.07.1971 a Consiliului de Miniștri al RSR (fila 53 vol. I) terenul proprietate de stat în suprafață de 58,86 ha situat în orașul Năvodari județ Constanța se transmite pe durată nedeterminată din administrarea județului Constanța în folosință gratuită a Uniunii Generale a Sindicatelor din România.

Prin Decretul nr. 356/01.11.1986 al Consiliului de Stat al RSR (fila 54 vol. I) s-a aprobat transferarea pe durată nedeterminată a popasului turistic Năvodari situat în orașul Năvodari județ Constanța, proprietatea statului, compus din teren în suprafață de 385.534 mp cu construcțiile și dotările aferente acestuia, din administrarea directă a Centralei de Turism „Litoral” Mamaia din subordinea Ministerului Turismului în folosință gratuită a Uniunii Generale a Sindicatelor din România.

Prin Procesul verbal de recepție finală din 19.07.1972 (fila 60 vol. I), comisia numită de Consiliul Central al Uniunii Generale a Sindicatelor din România a procedat la recepția finală a lucrărilor de construcții montaj aferente Taberei de copii Năvodari.

Astfel, din înscrisurile depuse, instanța de fond a reținut că nu rezultă că bunurile imobile, ce au făcut obiectul executării silite în Dosarul de executare nr. 667/2012 al BEJA Deacu Vasile și Gavrilescu Alin Mihail, identificate în procesul verbal de inventariere, sunt proprietatea contestatoarei.

În aceste condiții a constatat că susținerile contestatoarei sunt lipsite de suport probator și prin urmare a respins contestația la executare formulată de aceasta.

În ceea ce privește cererea de restituire a cauțiunii, în cadrul Dosarului civil nr. 14001/212/2012 având ca obiect suspendare provizorie formulată de petenta contestatoarea, se află copia recipisei de consemnare nr. 1008167/1/20.06.2012 privind consemnarea de către contestatoarea S.C. SIND ROMÂNIA S.R.L. a sumei de 450.000 lei cu titlu de cauțiune la dispoziția Judecătoriei Constanța.

De asemenea, în cadrul prezentului dosar, se află copia recipisei de consemnare nr. 1009436/1/26.06.2012 (fila 223 vol. I) privind consemnarea sumei de 500 lei cu titlu de cauțiune la dispoziția Judecătoriei Constanța.

Conform art.723¹ alin.3 Cod de procedură civilă, cauțiunea se eliberează celui care a depus-o în măsura în care asupra acesteia cel îndreptățit nu a formulat cerere pentru plata despăgubirii cuvenite, până la împlinirea termenului de 30 zile de la data la care, prin hotărâre irevocabilă, s-a soluționat fondul cauzei.

Dispozițiile art.723¹ alin.3 din Codul de procedură civilă, referitoare la necesitatea existenței unei hotărâri irevocabile, se referă la situația în care se admite cererea de suspendare și nu în situația respingerii acesteia.

Cauțiunea reprezintă prin natura sa, o garanție acordată de debitor creditorului, pentru repararea eventualului prejudiciu produs prin temporizarea, amânarea executării silite, pe de o parte se constată că atât cererea de suspendare provizorie, cât și cererea de suspendare a executării silite au fost respinse, iar, pe de altă parte, executarea silită a încetat prin executare.

Pentru aceste motive, instanța a admis acest capăt de cerere și a dispus restituirea către contestatoare a cauțiunii în quantum de 450 000 lei, consemnată prin recipisa nr.1008167/20.06.2012 la dispoziția Judecătoriei Constanța, în dosarul civil nr.14001/212/2012, precum și cauțiunii în quantum de 500 lei, consemnată cu recipisa nr.1009436/1/26.06.212 la dispoziția Judecătoriei Constanța, în dosarul civil nr.13990/212/2012.

În concluzie instanța a admis în parte contestația la executare formulată de către contestatoare, în sensul că a respins ca neîntemeiat capătul de cerere privind anularea actelor de executare efectuate în cadrul dosarului de executare nr.667/2012 al BEJA Deacu Vasile și Gavrilescu Alin Mihail și a admis capătul de cerere privind restituirea cauțiunii în quantum de 450 000 lei, consemnată prin recipisa nr.1008167/20.06.2012 la dispoziția Judecătoriei Constanța, în dosarul civil nr.14001/212/2012, precum și cauțiunii în quantum de 500 lei, consemnată cu recipisa nr.1009436/1/26.06.212 la dispoziția Judecătoriei Constanța, în dosarul civil nr.13990/212/2012.

Conform art.274 din Codul de procedură civilă, instanța a obligat contestatoarea la plata către intimatul Orașul Năvodari prin Primar a sumei de 3720 lei, reprezentând cheltuieli de judecată.

Împotriva Încheierii pronunțată la data de 03.08.2012 prin care a fost respinsă ca neîntemeiată cererea de suspendare a executării silite cât și a sentinței, în termen legal, a declarat recurs contestatoarea Societatea Comercială „SIND ROMÂNIA” SRL București criticându-le pentru netemeinicie și nelegalitate.

Prin încheierea din 19.09.2013, pronunțată de Tribunalul Brăila, calea de atac a fost recalificată după punerea în discuția părților, din recurs în apel în ceea ce privește sentința civilă nr.15589/05.10.2012 a Judecătorei Constanța.

Prin aceeași încheiere s-a dispus și disjungerea soluționării apelului de recursul formulat împotriva Încheierii din data de 03.08.2012, pronunțată în același dosar, apel ce face obiectul dosarului nou format având numărul 2862/113/2013.

Recursul a fost soluționat, prin decizia nr.259/Rciv/31.10.2013, în sensul respingerii ca nefondat.

În ceea ce privește apelul formulat, apelanta Societatea Comercială „SIND ROMÂNIA” SRL București susține că sentința pronunțată de instanța de fond este neîntemeiată fiind în totală contradicție față de probele administrate și nelegală întrucât a fost pronunțată cu încălcarea și aplicarea greșită a legii.

Dezvoltând criticile formulate apelanta susține că executarea silită s-a efectuat cu încălcarea dispozițiilor art.578 Cod de procedură civilă coroborate cu dispozițiile art.387 alin.1 Cod de procedură civilă fără somație și fără acordarea termenului prevăzut de procedura respectivă însă cel mai important aspect îl constituie prematuritatea executării silite.

Lipsa efectuării publicității obligatorii prealabile conduce la nulitatea încheierii nr.5916/10.05.2012 pronunțate de Judecătoria Constanța, prin care s-a încuviințat executarea silită, precum și a tuturor actelor de executare silită subsecvente, potrivit prevederilor art.105 alin.2, art.106 alin.1 și art.108 Cod de procedură civilă, cu referire la art.373¹ alin.1 și 2 Cod de procedură civilă.

Constatarea prematurității cererii de executare silită, ca și a întregii proceduri ulterioare, conducea la admiterea contestației și la desființarea tuturor actelor de executare silită, însă deși aceste susțineri au acoperire în înscrisuri aflate la dosarul cauzei, instanța le-a ignorat cu desăvârșire.

Pe de altă parte, pretinsele acte de executare silită realizate de executorul judecătoresc au fost pur formulate și efectuate cu încălcarea prevederilor legale, deoarece bunurile mobile din incinta construcțiilor supuse executării au fost sechestrate pur și simplu, aplicându-se încuietori la ușile de la intrare în imobil în condițiile în care intimatul pârât Orașul Năvodari nu poate prezenta un titlu de proprietate asupra construcțiilor și nici măcar dovada că le-a posedat anterior aportării lor la capitalul social al nou înființatei Societatea Comercială „TABĂRA NĂVODARI” S.A.

De asemenea, deși potrivit prevederilor art.577 Cod de procedură civilă, executorul judecătoresc trebuie să întocmească procesul verbal în condițiile art.388 din același cod, procesul verbal întocmit de executorul judecătoresc este incomplet și nu îndeplinește condițiile imperative cerute de art.388 alin.2 Cod de procedură civilă, deoarece nu cuprinde mențiuni esențiale, cum sunt locul, data și ora efectuării executării conform prevederilor art.6 din textul menționat.

Fiind un act de executare complex, acesta nu se putea efectua în două sau trei ore și nici măcar într-o zi deoarece trebuiau inventariate toate bunurile imobile și cele mobile de natura mijloacelor fixe și a obiectelor de inventar, precum și evaluarea tuturor investițiilor realizate asupra construcțiilor (în număr de 298), iar abia apoi să se întocmească un eventual proces verbal de predare – primire. Toate aceste lacune grave evidențiază faptul că procesul verbal de executare silită este pur formal și nelegal.

În fine, potrivit prevederilor punctului 7 al art.388 Cod de procedură civilă, trebuiau înscrise în procesul verbal măsurile luate de executor și/sau constatările acestuia. Nu s-a făcut nicio mențiune în sensul că are loc executarea unui terț care protestează împotriva faptului că se aduce la îndeplinire împotriva sa o sentință care nu îi este opozabilă.

Aceste aspecte de gravă nelegalitate conduceau la concluzia că datorită încălcării unor dispoziții legale imperative, executarea silită este afectată de multiple cauze de nulitate și se impunea sub acest aspect, admiterea contestației și desființarea actelor de executare.

Pe fondul cauzei, apelanta susține referitor la dosarul de proprietate asupra bunurilor supuse executării silită că bunurile imobile de care au fost executați, silit sunt cele deținute în proprietate de societate, respectiv în capitalul social al acesteia. Aceste bunuri imobile au fost identificate topografic potrivit documentației cadastrale înregistrate la Oficiul Județean de Cadastru, Geodezie și Cartografie Constanța sub nr.23956/18.12.2001, documentație în care au fost identificate, măsurate și evidențiate fiecare construcție componentă celor două Corpuri de proprietate A și B ale Complexului de Odihnă Năvodari (Tabăra de Copii Năvodari), precum și suprafața de teren deținută în folosință, așa cum rezultă din actele în baza cărora au fost constituite aceste drepturi reale (Decretele Consiliului de Stat nr.658/1969 și nr.356/1986 și a H.C.M. nr.929/1971 precum și sentința civilă nr.269/1993 pronunțată de Curtea Supremă de Justiție). Aceste bunuri imobile nu sunt altele decât cele nominalizate în Anexa nr.2 a H.C.L. nr.152/28.07.2011, respectiv toate construcțiile existente în Tabăra de Copii Năvodari, bunuri care în urma întocmirii, în mod abuziv, a unei alte documentații cadastrale de către Primăria Orașului Năvodari, pentru construcțiile proprietatea apelantei, au fost identificate și evidențiate sub o altă numărătoare spre a se crea confuzie cu privire la identificarea acestora. S-a precizat că bunurile imobile nu sunt altele decât cele care au făcut obiectul Decretelor Consiliului de Stat nr.658/1969 și nr.356/1986 și a H.C.M. nr.929/1971 precum și a sentinței civile nr.269/1993 pronunțată de Curtea Supremă de Justiție dar și a celor edificate ulterior din finanțarea exclusivă a antecesorului U.G.S.R., așa cum rezultă fără dubiu din procesul – verbal de recepție finală încheiat la data de 19.07.1972 pentru recepționarea obiectivului de investiții intitulat Tabăra de Copii Năvodari, situat în Orașul Năvodari, județul Constanța, obiectiv proiectat ca un tot unitar, aspect rezultat și din cele trei rapoarte însoțitoare și anume: Anexa I – Raportul privind structura de rezistență; Anexa II – Raportul privind lucrările de arhitectură și finisaje; Anexa III – Raportul privind lucrările de instalații, cât și procesul – verbal de recepție provizorie încheiat la data de 30.10.1969.

Prin aceste procese verbale de recepție se dovedește faptul că au fost realizate construcții în Tabăra de Copii Năvodari din Finanțarea exclusivă a Uniunii Generale a Sindicatelor din România și pe cale de consecință constituie dovada dreptului de proprietate asupra acestor construcții, prin edificarea lor de către Uniunea Generală a Sindicatelor din România.

Tot în acest sens apelanta a mai arătat că, potrivit prevederilor art.7 din Decretul Consiliului de Stat nr.658/1969, „În scopul extinderii Taberei de Copii de la Năvodari se transmit pe durată nedeterminată terenurile proprietate de stat în suprafață de 463 000 m.p. situate în Orașul Năvodari, aparținând municipiului Constanța, județul

Constanța, identificat potrivit planului de situație nr.7 anexat, din administrarea județului Constanța, în folosința gratuită a Uniunii Generale a Sindicatelor din România.

Construcțiile în suprafață de 21 050 m.p. situate pe terenurile prevăzute la aliniatul 1, prevăzute în tabelul anexă nr.2 care face parte integrantă din prezentul decret, precum și bunurile cu care este dotată Tabăra de pioneri și școlari Năvodari, se transmit gratuit, din proprietatea statului și administrarea județului Constanța în proprietatea Uniunii Generale a Sindicatelor din România.

Potrivit prevederilor articolului unic din Decretul Consiliului de Stat nr.356/1986, „În scopul extinderii capacității de cazare a complexului de odihnă pentru copii Năvodari la 12 000 locuri, se aprobă transferarea pe durată nedeterminată, prin derogarea de la prevederile art.6 alin.2 din Decretul 409/1995, a popasului turistic Năvodari, județul Constanța, situat în Orașul Năvodari, județul Constanța, proprietatea statului, compus din teren în suprafață de 385 534 m.p., cu construcțiile și dotările aferente acestuia identificate conform planului de situație anexat, din administrarea directă a Centralei de Turism „Litoral” Mamaia, din subordinea Ministerului Turismului în folosința gratuită a Uniunii Generale a Sindicatelor din România, cu scutirea de plată a taxei prevăzute de art.51 din Legea nr.59/1974 cu privire la fondul funciar”.

Potrivit prevederilor articolului unic din Hotărârea Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România nr.929/1971, „terenul proprietate de stat, în suprafață de 58,86 ha, situat în orașul Năvodari, municipiul Constanța, județul Constanța, identificat potrivit planului de situație anexat, se transmite pe durată nedeterminată, din administrarea județului Constanța, în folosința gratuită a Uniunii Generale a Sindicatelor din România”.

Potrivit prevederilor art.1 din Hotărârea Consiliului Central al Uniunii Generale a Sindicatelor din România „pentru conducerea și administrarea capacităților de pe litoral, proprietatea sindicatelor, se înființează începând cu data de 1 aprilie 1969, două unități aparținând Consiliului Central a Uniunii Generale a Sindicatelor din România, Tabăra de Copii Năvodari, cu sediul în Năvodari, având gradul de importanță „Special A”.Prin Adresa nr.202/25.05.1992 emisă de Oficiul Județean de Cadastru, Geodezie și Cartografie Constanța, comunicată Complexului de Odihnă pentru Copii Năvodari, se precizează că „la adresa dv. nr.182/1992 vă facem cunoscut că pe baza actelor de proveniență a terenurilor dobândite de către unitatea dv., suprafața totală, cuprinsă în perimetrul Complexului de Odihnă pentru Copii Năvodari este de 143,71 ha de teren de construcții a căror transmitere a operat în baza următoarelor acte: D.C.S. NR.658/27.09.1969 suprafața de 46,30 ha; H.C.M. NR.929/23.07.1971 pentru suprafața de 58,86 ha; D.C.S. nr.356/01.11.1986 suprafața de 38,55 ha.

Dreptul de proprietate asupra construcțiilor nu s-a transmis pentru fiecare bun în parte, ci total Tabăra de Copii de la Năvodari, așa cum rezultă din Decretele Consiliului de Stat și nr.658 și nr.356/1986, iar dreptul de folosință asupra terenului s-a transmis în același mod în baza Decretelor menționate și a H.C.M. nr.929/1971, așa cum a confirmat, prin adresa nr.202/25.05.1992, chiar Oficiul de Cadastru și Organizarea Teritoriului Constanța, încă din anul 1992, data înființării Societății Comerciale „SIND ROMÂNIA” S.R.L. București.

Regimul juridic a acestor bunuri, care aparțin patrimoniului sindical, este reglementat prin prevederile Decretelor Consiliului de Stat. nr.658/27.09.1969, nr.365/1986 și H.C.M. nr.929/23.07.1971, acte normative emise și neabrogate prin care s-a atribuit proprietatea construcțiilor existente în Tabăra Năvodari și folosința terenului aferent acestora pe durată nedeterminată.

Aceste acte normative produc efecte juridice și în prezent neexistând o lege specială care să abroge expres prevederile Decretelor Consiliului de Stat nr.658/1969 și nr.365/1986 iar H.C.M. nr.929/1971 nu a fost abrogată sau modificată printr-o hotărâre ulterioară anului 1989, emisă de Guvernul României, pentru respectarea principiului simetriei de formă și putere de reglementare a actelor emise de administrația publică centrală.

Deși susține că a depus la instanța de fond hotărâri judecătorești, care au intrat în puterea lucrului judecat, respectiv sentința civilă nr.1111/22.11.2007 a Tribunalului Constanța, rămasă definitivă și irevocabilă prin Decizia nr.269/CA/21.05.2008 a Curții de Apel Constanța, precum și sentința civilă nr.964/15.05.2008 a Tribunalului Constanța definitivă prin nerecurare, prin care se constată, că imobilele sunt proprietatea Societății Comerciale „SIND ROMÂNIA” S.R.L. București, s-a constatat că instanța nu a ținut în nici un fel cont de ele pronunțându-se în mod nelegal cu privire la lipsa dovezii dreptului de proprietate asupra imobilelor preluate prin H.C.L. nr.152/28.07.2011.

De la data înființării și până la data preluării abuzive a imobilelor apelanta a plătit impozite pe teren și construcții, așa cum rezultă, fără putință de tăgadă, din înscrisurile depuse la dosarul cauzei. Nici aceste înscrisuri nu au fost valorificate de instanța de fond care nu a făcut altceva decât să pronunțe o soluție absolut contrară probelor din dosar, rezumându-se la simpla apreciere, în termenii cei mai vagi cu putință, cum că aceasta nu a făcut dovada proprietății bunurilor preluate, ceea ce echivalează cu lipsa totală a motivării soluției date.

Față de apelul declarat, intimata Societatea Comercială „TABĂRA NĂVODARI” S.A. Năvodari a formulat întâmpinare solicitând respingerea acestuia ca nefondat.

În combaterea criticilor formulate intimata susține că Societatea Comercială „SIND ROMÂNIA” S.R.L. București nu este succesoarea persoanelor juridice menționate în aceste acte normative.

Înscrisurile depuse la dosarul cauzei nu dovedesc modalitatea în care dreptul de proprietate asupra clădirilor menționate în Decretelor Consiliului de Stat nr.658/1969 și nr.365/1986 s-ar fi transmis valabil în patrimoniul Direcției Economice a Caselor de Odihnă și Tratamente ale Sindicatelor și nici modalitatea în care acesta s-ar fi transmis în patrimoniul Consiliului Central al Uniunii Generale a Sindicatelor din România, în condițiile în care prevederea art.26 litera d din Statutul C.N.S.R.L. nu are, în absența oricărei dispoziții legale care să o fundamenteze, efect translativ de proprietate.

Nu există nici un înscris din care să rezulte că titlul de proprietate asupra imobilelor construite la care se face referire în cuprinsul Decretelor de Stat nr.658/1969, nr.365/1986 și H.C.M. nr.929/1971 s-ar fi transmis din patrimoniul U.G.S.R. în propriul său patrimoniu.

Astfel din înscrisurile depuse la dosarul cauzei (sentința civilă nr.4755/25.08.1992 a Judecătorei sectorului VI București, Statutul și Contractul de societate autentificat sub nr.23591/17.08.1992 la Notariatul de Stat al sectorului 5 București), rezultă că societatea comercială Sind România S.R.L. s-a înființat în condițiile legii nr.31/1990, ca societate comercială cu răspundere limitată, constituită prin voința celor trei asociați - Confederația Națională a Sindicatelor Libere din România, Confederația Națională Sindicală „Cartel Alfa” și Confederația Sindicatelor Independente „Frăția”.

Din cuprinsul actelor constitutive ale Societății Comerciale „SIND ROMÂNIA” S.R.L. București nu rezultă însă că vreunul din cei trei asociați ar fi adus ca aport în natură, la constituirea acesteia, bunurile ce au format obiect al executării silite contestate ori pe cele care au făcut parte din patrimoniul U.G.S.R. menționate în Decretele de Stat nr.658/1969, nr.365/1986 și H.C.M. nr.929/1971.

Nu există nici un element care să certifice existența unei identități între construcțiile menționate și documentele exhibate de contestatoare și cele care au format obiect al obligației de predare dusă la îndeplinire pe calea executării silite în procedura contestată în prezenta cauză.

În speță susține intimata, apelanta - contestatoare nu probează dreptul său de proprietate asupra construcțiilor ce au format obiect al executării contestate și, pe cale de consecință, nici a vătămării care i-ar fi fost cauzată prin executarea silite contestată.

Orașul Năvodari a decis, prin Hotărârea Consiliului Local Năvodari nr.152/28.07.2011 înființarea Societății Comerciale pe Acțiuni „Tabăra Năvodari” din data de 28.07.2011, ca persoană juridică română, care se organizează și funcționează în conformitate cu dispozițiile legale în vigoare.

A aprobat Actul constitutiv al Societății Comerciale pe Acțiuni „Tabăra Năvodari” conform Anexei 1, capital social subscris de acționari de 15 000 000 lei, ce se divide în 1 500 000 lei acțiuni nominative, la valoarea de 10 lei/acțiune, numerotate de la 1 la 1500 000 în valoare totală de 15 000 000 lei, din care 10 500 000 lei aport în numerar și 4 500 000 lei aport în natură, 112 500 lei aport în numerar de către Orașul Năvodari și 112 500 lei aport în numerar de către S.C. Dormabib Group S.R.L., adică 31,5% din capitalul subscris.

Conform susținerilor și actelor depuse de intimată aportul în natură a fost reprezentat de construcțiile identificate în anexa 2 la Hotărârea Consiliului Local și în anexa actului constitutiv al societății, evaluate de Cabinet Expert Evaluator Dumitru Gabriela și care au fost intabulate în favoarea S.C. Tabăra Năvodari S.A..

Astfel, deși apelanta - contestatoare invocă un drept ocrotit de lege asupra construcțiilor litigioase, dreptul său are caracter echivoc, atât timp cât se contestă calitatea sa de succesori al fostei Uniuni Generale a Sindicatelor din România și implicit calitatea sa de proprietar asupra construcțiilor.

Mai mult, înscrierea în registrul de transcriptiuni este un element insuficient pentru a imprima caracterul cert și neechivoc al dreptului, dat fiind efectele juridice ce le implică o astfel de operațiune în vechiul cod civil, respectiv numai efectul de opozabilitate.

Examinând sentința atacată prin prisma motivelor de apel invocate, Tribunalul constată că apelul este fondat pentru următoarele considerente:

Din înscrisurile depuse la dosarul cauzei, respectiv sentința civilă nr.4755/25.08.1991 a Judecătoriei Sectorului II București, Statutul și Contractul de societate autentificat sub nr.23591/17.08.1992 la Notariat de Stat al Sectorului 5 București, rezultă că apelanta Societatea Comercială „SIND ROMÂNIA” S.R.L. București s-a înființat în condițiile Legii nr.31/1990, constituită prin voința celor trei asociați - Confederația Națională a Sindicatelor Libere din România, Confederația Națională Sindicală „Cartel Alfa” și Confederația Sindicatelor Independente „Frăția”.

Unul dintre cei trei asociați, respectiv Confederația Națională a Sindicatelor Libere din România căreia i s-a acordat personalitate juridică prin sentința 782/16.03.1990 a Judecătoriei Sector I București, pronunțată în dosarul nr.732/PJ 1990 avea prevăzut în statut la cap. IV litera d ca fonduri bănești și mijloace materiale patrimoniul Consiliului Central al Uniunii Generale a Sindicatelor din România dobândit de Consiliul Confederația Națională a Sindicatelor Libere din România ca succesor universal prin absorbție (fila 120 dosar fond Jud. Constanța vol. I).

Ori bunurile imobile din patrimoniul fostului U.G.S.R., preluate de Confederația Națională a Sindicatelor Libere din România, nu sunt altele decât cele care au făcut obiectul Decretelor Consiliului de Stat nr.658/1969 și nr.356/1986, a H.C.M. nr.929/1971 precum și a sentinței civile nr.269/1993 a C.S.J.

De asemenea, tot din patrimoniul fostului U.G.S.R. făceau parte și imobilele edificate și recepționate prin Procesul – verbal de recepție finală încheiat la data de 19.07.1972 pentru recepționarea obiectivului de investiții „Tabăra de copii Năvodari”.

Încă din anul 1996 aceste bunuri au fost înscrise în Registrul de transcripțiuni și inscripțiuni al Judecătoriei Constanța la nr.7712/7784/30.05.1996 în proprietatea apelantei și tot atunci s-au achitat taxele și impozitele aferente de către apelanta – contestatoare.

De altfel existența acestor bunuri în patrimoniul apelantei se regăsește în toate actele contabile ale societății și a fost reținută și în considerentele sentinței civile nr.964/15.05.2008 pronunțată de Tribunalul Constanța în dosarul nr.9223/118/2007 (fila 249 Jud. Constanța vol. II).

În aceste condiții, Tribunalul constată că apărările intimetei S.C. „Tabăra Năvodari” S.A. sunt contradictorii.

Astfel pe de o parte susține că înscrisurile în Registrul de transcripțiuni nu fac dovada proprietății apelantei asupra construcțiilor întrucât nu poate dovedi cum au intrat în proprietatea sa, iar pe de altă parte susține că ea însăși a procedat la înscrierea acestor construcții în Cartea Funciară în condițiile în care susține că totuși patrimoniul fostului U.G.S.R. nu a fost transferat prin lege sau printr-un alt act normativ către posibili succesori.

Din întreg materialul probator administrat în cauză rezultă că Orașul Năvodari împreună cu S.C. Dormabib Group S.R.L. au înființat la 10.08.2011 S.C. Tabăra Năvodari S.A.. Orașul Năvodari s-a obligat să aducă aport la capitalul social al societății comerciale nou înființate construcțiile identificate în anexa 2 la H.C.L. nr.152/28.07.2011 și în anexa actului constitutiv al societății a căror intrare în proprietate, însă nu a putut fi justificată.

Nici unul dintre înscrisurile depuse la dosarul cauzei nu dovedește că Orașul Năvodari ar fi avut în proprietate aceste bunuri.

De altfel chiar și admitând că există încă dubii în ceea ce privește proprietarul bunurilor supuse executării deși din probatoriul administrat rezultă fără putință de tăgadă că acestea aparțin apelantei S.C. Sind România S.R.L., Tribunalul constată că însăși titlul executoriu în baza căruia a început executarea silită, respectiv sentința civilă nr.22999/22.12.2011 pronunțată de Judecătoria Constanța în dosarul nr.29131/212/2011 (fila 259 dosar Judec. Constanța – vol. I) nu poate fi pus în executare în condițiile în care nu sunt individualizate bunurile imobile constituite ca aport în natură la S.C. Tabăra Năvodari S.A.

Simpla mențiune în dispozitivul sentinței care face trimitere la un tabel parte integrantă a actului constitutiv nu poate suplini elementele pe care trebuie să le cuprindă pentru ca hotărârea să poată fi pusă în executare. În speță în cazul obligării la predarea bunurilor, acestea trebuiau să fie individualizate prin toate caracteristicile lor.

În consecință constatând că instanța de fond a pronunțat o hotărâre nelegală și netemeinică în lipsa unei analize judicioase a întregului material probator administrat în cauză și a coroborării acestuia cu dispozițiile legale incidente în speță, Tribunalul în temeiul dispozițiilor art.296 Cod de procedură civilă va admite apelul formulat va schimba în parte sentința atacată și în rejudecare constatând că executarea silită începută poartă asupra bunurilor al căror proprietar este contestatoarea și nicidecum intimata S.C. Tabăra Năvodari S.A., Tribunalul va admite contestația la executarea și va anula actele de executare întocmite în dosarul nr.667/02.05.2012 al B.E.J.A. Deacu Vasile și Gavrilescu Alin.

Hotărând astfel Tribunalul va respinge cererea intimătei Orașul Năvodari de obligare a contestatoarei la plata cheltuielilor de judecată urmând ca restul dispozițiilor sentinței atacate să fie menținute.

PENTRU ACESTE MOITIVE
ÎN NUMELE LEGII
D E C I D E :

Admite apelul civil – litigiu cu profesioniștii, declarat de apelanta-contestatoare **Societatea Comercială „SIND ROMÂNIA” SRL București**, cu sediul în București, str.Aniversării, nr.41, sector 3; împotriva Sentinței civile nr.15589 din data de 05 octombrie 2012 pronunțată de Judecătoria Constanța, în dosar nr.13990/212/2012; în contradictoriu cu intimații: **Orașul Năvodari prin Primar**, cu sediul în oraș Năvodari, str. Dobrogei, nr.1, județ Constanța și **Societatea Comercială „TABĂRA NĂVODARI” SA Năvodari**, cu sediul în Năvodari, str. Vacanței, Clădirea C30, nr.1.bis, județ Constanța; având ca obiect – contestație la executare – suspendare executare.

Schimbă în parte sentința și în rejudecare;

Admite contestația la executare.

Anulează actele de executare întocmite de B.E.J. Deacu Vasile și Gavrilescu Alin Mihai în dosarul de executare nr.667/02.05.2012.

Respinge cererea de obligare a contestatoarei la plata cheltuielilor de judecată efectuate de intimata Orașul Năvodari în sumă de 3.720 lei.

Menține restul dispozițiilor sentinței atacate.

Cu recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică astăzi data de 10 martie 2014.

Pt. Președinte,

Mihăilă Surdu

Încetat activitatea prin pensionare

Președinte Tribunal,

Păunița Banu

Judecător,

Daniela Vicol

Grefier,

Laura Mihalcea

Red. D. Vicol/02.10.2014

Dact.S.M. / 6 ex./02.10.2014/Jud. Fond: Loredana Mesrobian